

OFICJALNE WYNIKI PRAC KOMISJI WERYFIKACYJNEJ

WPROWADZENIE

Rozliczenie pracy Komisji Weryfikacyjnej

Wraz z zakończeniem działalności w dniu 30 czerwca 2008 r., Komisja Weryfikacyjna była ustawowo zobowiązana do rozliczenia się ze swojej pracy przed Sejmem RP i polskim społeczeństwem (art. 70 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r.). Komisja Weryfikacyjna miała sporządzić dwa dokumenty: **Sprawozdanie ze swojej działalności** oraz **Komunikat o wynikach swojej pracy podany do publicznej wiadomości**. W dniu 14 grudnia 2006 r., Sejm RP wprowadził zmiany do obowiązującej ustawy (art. 70a–70d), które zobowiązały Przewodniczącego Komisji Weryfikacyjnej do sporządzenia na polecenie Prezesa RM **Raportu** oraz do sporządzania **Uzupełnień Raportu** (tzw. Aneksów). Aneksy miały być sporządzane, bez polecenia Prezesa RM, niezwłocznie po ujawnieniu się nowych okoliczności, które powinny zostać objęte Raportem lub wpływają na jego treść.

Sprawozdanie z działalności Komisji Weryfikacyjnej

Ustawa o likwidacji WSI (Dz. U. 2006, Nr 104, poz. 711 z późn. zm.) w art. 70 ust. 1 mówi: „Komisja Weryfikacyjna składa Marszałkowi Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, za pośrednictwem Sejmowej Komisji do Spraw Służb Specjalnych, w terminie określonym na podstawie art. 63 ust. 8, **sprawozdanie ze swojej działalności**.” A przywołany ust. 8 art. 63 brzmi: „Prezes Rady Ministrów określi w drodze zarządzenia, termin zakończenia działalności Komisji Weryfikacyjnej.”

Po wygraniu wyborów przez Platformę Obywatelską (PO), Prezes Rady Ministrów RP, prezes przegranej partii Prawo i Sprawiedliwość (PiS), wydał Zarządzenie Nr 130 z dnia 8 listopada 2007 r., w którym w § 1 określił dzień zakończenia działalności Komisji Weryfikacyjnej na 30 czerwca 2008 r. Zatem Komisja Weryfikacyjna była ustawowo zobowiązana do sporządzenia Sprawozdania, które przed 1 lipca 2008 r. powinno być złożone w Sejmie RP.

W dniu wydania Zarządzenia Przewodniczącym Komisji Weryfikacyjnej był Antoni Macierewicz. Na skutek rezygnacji Antoniego Macierewicza z prac w Komisji Weryfikacyjnej, Postanowieniem Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego nr 1131-46-07 o powołaniu członka Komisji Weryfikacyjnej z dnia 9 listopada 2007 r. w skład Komisji Weryfikacyjnej został powołany Jan Olszewski, który kolejnym Postanowieniem Prezydenta RP nr 1131-47-07 z dnia 9 listopada został wyznaczony Przewodniczącym Komisji Weryfikacyjnej.

Pan Jan Olszewski zajmował zaszczytne i odpowiedzialne stanowisko Przewodniczącego Komisji Weryfikacyjnej do 30 czerwca 2008 r. i to on był ustawowo odpowiedzialny za sporządzenie Sprawozdania i przesłania go Marszałkowi Sejmu RP, posłowi PO Bronisławowi Komorowskiemu, za pośrednictwem Sejmowej Komisji do Spraw Służb Specjalnych. Członkami komisji w tym czasie byli posłowie: Jarosław Zieliński (PiS), Zbigniew Wassermann (PiS), Marek Biernacki (PO), Paweł Graś (PO), Konstanty Miodowicz (PO), Janusz Zemke (Lewica) i Stanisław Rakoczy (PSL).

Jak pokazują fakty, Przewodniczącemu Komisji Weryfikacyjnej Jana Olszewskiego, prawnika z wykształcenia, zapisy ustawy nie obowiązują i do dnia 30 czerwca 2008 r. nie sporządził Sprawozdania z działalności Komisji Weryfikacyjnej i nie przesłał go Marszałkowi Sejmu RP. Jednak bardziej interesującą sprawą jest zachowanie Sejmowej Komisji do Spraw Służb Specjalnych, która nie tylko, że nie domagała się otrzymania Sprawozdania, to przegłosowała większością głosów, że Sprawozdanie jest zbędnym dokumentem i nie ma co go żądać. Biernym w tej sprawie pozostał również Marszałek Sejmu RP Bronisław Komorowski..

Tym sposobem **nie powstało Sprawozdanie z działalności Komisji Weryfikacyjnej**, której ustawowym zadaniem było profesjonalne i przyzwoite przeprowadzenie weryfikacji 2179 żonierzy i pracowników WSI i ich poprzedniczek oraz rozliczenie się przed Sejmem RP z wykonanego zadania. Wręcz na żart zakrawa fakt, że to właśnie Sejm RP uchwalił ustawę, w której znalazł się zapis o obowiązku sporządzenia Sprawozdania i ten Sejm RP nie widział potrzeby, go zobaczyć – rozliczyć Komisji Weryfikacyjnej z jakości jej pracy.

Komunikat o wynikach prac Komisji Weryfikacyjnej

Ustawa o likwidacji WSI (Dz. U. 2006, Nr 104, poz. 711 z późn. zm.) w art. 70 ust. 2 mówi: „Komisja Weryfikacyjna po zakończeniu swoich prac podaje do publicznej wiadomości **komunikat o wynikach prac**”, zaś art. 70 ust. 3 mówi: „Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia, zakres informacji podlegających podaniu do publicznej wiadomości, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa państwa i ochrony informacji niejawnych.”

Przed dniem zakończenia działalności Komisji Weryfikacyjnej, który został wyznaczony na 30 czerwca 2008 r., Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie zakresu informacji o działalności Komisji Weryfikacyjnej powołanej w związku z likwidacją Wojskowych Służb Informacyjnych, podlegających podaniu do publicznej wiadomości (Dz. U 2008, Nr 86, poz. 526) został wypełniony obowiązek nałożony na rząd przez ustawę. Rozporządzenie weszło w życie po 14 dniach od jego ogłoszenia. Zatem Komisja Weryfikacyjna miała ok. dwóch miesięcy na wykonanie nałożonego na nią ustawowego zadania – sporządzenia dokumentu.

Rozporządzenie RM określiło następujące informacje, które powinny zostać podane do publicznej wiadomości, nie określając formy i sposobu ich podania:

- 1) imiona i nazwiska członków Komisji Weryfikacyjnej, w tym jej Przewodniczącego, określenie organu, który powołał danego członka w skład Komisji Weryfikacyjnej, oraz wyszczególnienie zmian osobowych w składzie Komisji Weryfikacyjnej przeprowadzonych w okresie jej działalności;
- 2) liczbę i skład zespołów Komisji Weryfikacyjnej oraz wyszczególnienie zmian osobowych w składzie zespołów Komisji Weryfikacyjnej przeprowadzonych w okresie działalności tych zespołów;
- 3) okres działalności Komisji Weryfikacyjnej;
- 4) liczbę i terminy posiedzeń plenarnych Komisji Weryfikacyjnej oraz liczbę i terminy posiedzeń poszczególnych zespołów Komisji Weryfikacyjnej;
- 5) liczbę złożonych do Komisji Weryfikacyjnej oświadczeń, o których mowa w art. 67 ust. 1 i 3 oraz art. 68 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, zwanej dalej „ustawą”;
- 6) liczbę osób, które złożyły wyjaśnienia, o których mowa w art. 63 ust. 4 ustawy, w tym wyjaśnienia pisemne;
- 7) liczbę osób, które zostały wysłuchane na podstawie art. 63 ust. 4a ustawy;
- 8) liczbę oświadczeń, które Komisja Weryfikacyjna, działając na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy, uznała za zgodne z prawdą, oraz liczbę oświadczeń, które Komisja Weryfikacyjna uznała za niezgodne z prawdą;
- 9) liczbę skierowanych do prokuratury zawiadomień o popełnieniu przestępstwa, z uwzględnieniem miejsca i czasu ich popełnienia oraz kwalifikacji prawnej czynu.

Przewodniczący Komisji Weryfikacyjnej Jan Olszewski podpisał sporządzony dokument: „**Komunikat o wynikach prac Komisji Weryfikacyjnej**”, który nie został opatrzony datą i nie został oficjalnie opublikowany, jak np. Raport. Dokument ma 5 stron i zawiera dwa załączniki. Treść Komunikatu (bez załączników) jest zamieszczony na naszej stronie. Informacje z Komunikatu Przewodniczący Komisji Weryfikacyjnej przedstawił na konferencji prasowej, która przeszła bez większego echa i praktycznie nie została zauważona przez opinię publiczną, jak również przez polityków i urzędników. Szczątkowe informacje o konferencji prasowej i o wynikach weryfikacji można było znaleźć w niektórych tytułach gazet (przykład takiej informacji z konferencji prasowej znajduje się na naszej stronie).

Zabawna sytuacja miała miejsce w czasie posiedzenia Trybunału Konstytucyjnego (TK) w dniu 19 listopada 2008 r. zajmującego się złożonym przez Prezydenta RP wnioskiem o zbadanie zgodności ustawy z dnia 25 lipca 2008 r. zmieniającej drugi raz ustawę o likwidacji WSI z Konstytucją RP (sygn. akt TK: Kp 2/08), kiedy to jeden z sędziów zwrócił się do stron – przedstawicieli: Prezydenta RP, Sejmu RP Prokuratora Generalnego i Ministra Obrony Narodowej,

z pytaniem dotyczącym znajomości wyników weryfikacji żołnierzy i pracowników WSI. Gdy sędzia uzyskał odpowiedź, że nikt z pytanych nie ma takiej wiedzy – wyjął prywatne notatki i zaczął cytować dane opublikowane w jednej z gazet (na szczęście polskiej). Jednocześnie należy zaznaczyć, że Trybunał Konstytucyjny po rozpoznaniu wniosku Prezydenta RP, z udziałem wnioskodawcy oraz Sejmu i Prokuratora Generalnego, na rozprawie w dniu 19 listopada 2008 r., orzekł, iż wszystkie zakwestionowane we wniosku zapisy ustawy są zgodne z Konstytucją RP. Tak musiało się stać, gdyż wniosek Prezydenta RP pod względem merytorycznym budził wiele zastrzeżeń – nie podnosił niekonstytucyjności ustawy związanych z pominięciem kwestii niezwerifikowanych żołnierzy i pracowników WSI, którzy złożyli oświadczenia w trybie art. 68, jak również niezwerifikowanych żołnierzy, którzy złożyli oświadczenia w trybie art. 65 i art. 66 oraz zostali zmuszeni do odejścia ze służby wojskowej, czy z brakiem możliwości służby w wojskowej prokuraturze, sądach, żandarmerii, itd., przez żołnierzy, którzy złożyli oświadczenia, ale nie złożyli wniosku o przyjęcie do nowych służb, czy wyrzuconych na bruk pracowników WSI.

Mniej zabawną jest informacja zamieszczona w ostatnim akapicie na czwartej stronie w Komunikacie, że Przewodniczący Komisji Weryfikacyjnej sporządził listę niezwerifikowanych 179 osób, które zdaniem Komisji Weryfikacyjnej mogły złożyć oświadczenia niezgodne z prawdą. Lista została przekazana Prezydentowi RP, Prezesowi RM, Szefowi SKW i Szefowi SWW. **Stowarzyszenie chciało by poznać akt prawny, który upoważniał Przewodniczącego Komisji Weryfikacyjnej Jana Olszewskiego do podjęcia takich działań w stosunku do żołnierzy i pracowników WSI, sugerując czterem ważnym osobom w państwie, że osoby te popełniły przestępstwo, jak również uzasadnienie takiego działania.**

Raport i Uzupelnienia Raportu

W dniu 12 lutego 2007 r. Komisja Weryfikacyjna pod przewodnictwem Antoniego Macierewicza zakończyła prace nad Raportem i sporządzony dokument o klauzuli „ściśle tajne” Przewodniczący Komisji Weryfikacyjnej przekazał Prezydentowi RP i pozostałym ustawowo uprawnionym osobom. Prezydent RP przekazał Raport Marszałkowi Sejmu RP i Marszałkowi Senatu RP i po zasięgnięciu ich opinii w dniu 16 lutego 2007 r. wydał postanowienie o podaniu Raportu do publicznej wiadomości w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” (M.P. 2007 Nr 11 poz. 110).

W pierwszych dniach listopada 2007 r., tuż przed rezygnacją ze stanowiska Przewodniczącego Komisji Weryfikacyjnej, Antoni Macierewicz przekazał sporządzone pierwsze Uzupelnienie Raportu (Aneks) o klauzuli „ściśle tajne” Prezydentowi RP i pozostałym ustawowo uprawnionym osobom. Prezydent RP zablokował realizację ustawowej procedury określonej w art. 70c ustawy – podanie Aneksu do publicznej wiadomości, zatrzymując dokument u siebie. Natomiast Prezes RM przekazał otrzymane przez członków rządu kopie Uzupelnienia Raportu Prezydentowi RP, przed ustąpieniem rządu po przegranych wyborach parlamentarnych przez PiS. **Uzupelnienie Raportu do dnia dzisiejszego nie zostało podane do publicznej wiadomości, pomimo zapisów znajdujących się w ustawie oraz wydanego wyroku przez Trybunał Konstytucyjny w dniu 27 czerwca 2008 r. (sygn. akt TK: K 51/07).**

W związku dużą ilością materiałów, szczegółowe informacje dotyczące Raportu i Aneksu znajdują się w menu: „**Raport**”.